Медяно дзвонять бджоли,
Блакить вгорі безмежна…
Блакить вгорнула поле,
Ласкаво-обережно
Розкидує квітки…
І зазоріли в житі
Волошок ясні очи,
Запитливо розкриті,
Спитати небо хочуть,
А з ними колоски…
Облиті теплим світлом,
Од ласки сонця п’яні,
Покірно і привітно
Вклонилися коханій
Задуманій Землі.
Попестить вітер рідний,
А сонце позолотить…
Хтось тихим ранком прийде
В задумі і турботі
На стомленім чолі.

Дзвенить медяна пісня,
Бринять злотисті бджоли,
І в золотій колисці
Колишуть кращу долю
Перлисті колоски.